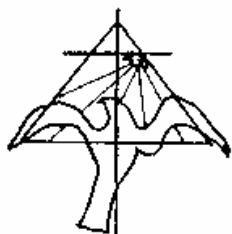

5

květen
2000

Košířský farní list

Květen

poutní slavnost

sv. Jana Nepomuckého

V tomto měsíci se budeme častěji obracet k **Panně Marii - „Útočišti hříšníků“** a budeme také prosit o přímluvu věrného kněze a zpovědníka **sv. Jana Nepomuckého**. K prohloubení naší kajícího nám může posloužit následující zpovědní zrcadlo, obsahující celkem 90 podnětů ke zpytování svědomí.

Zpovědní zrcadlo

*Rokoková plastika
sv. Jana Nepomuckého*

1. Důvěra ve svět a jeho moc
2. Nevěra a nedůvěra v přirozené a nadpřirozené jednání Boží
3. Neúcta ke jménu Božímu
4. Lež a podvodnost
5. Pomlouvачnost
6. Hlučnost povahy
7. Lakota a Inutí k hmotným věcem
8. Požitkářství
9. Nenávisť
10. Závist
11. Nelaskavost k bližnímu
12. Necitelnost
13. Nestřídmost
14. Dychtivost po zábavách
15. Bezbožnost
16. Pověřčivost
17. Neuctivost k lidem
18. Pochybovačnost
19. Chlubivost
20. Touha po lidské slávě a lásce
21. Zvědavost
22. Závíděná neschopnost k práci
23. Nepořádnost a nedbalost
24. Nestatečnost čili bázlivost
25. Ukvapenost
26. Bezradnost
27. Touha po lidské útěše
28. Nepoctivost

29. Sobectví proti soucitnosti	61. Tupomyslnost
30. Nezřízená touha po svobodě	62. Nesnášenlivost
31. Nesmiřitelnost	63. Pohoršlivost
32. Láska k špatné společnosti	64. Nespravedlnost
33. Opopážílivost	65. Lidské ohledy
34. Marnivost	66. Štvavost
35. Násilnost	67. Zneklidňování
36. Přepínání	68. Posmívačnost
37. Podezřívavost	69. Nevděčnost
38. Přecitlivělost	70. Touha po cizím majetku
39. Domýšlivost	71. Přetvářka a faleš
40. Sebeklam	72. Pochlebování
41. Žárlivost	73. Hněvivost
42. Smutek	74. Ukřutnost
43. Uzavřenost	75. Touha po marné slávě čili pýcha a sebeklam
44. Nepřístupnost	76. Odpor ke společenství s Bohem
45. Umíněnost	77. Nechuť k modlitbě
46. Pohyblivost ducha - těkavost	78. Vladyčtivost a panovačnost
47. Lenost	79. Nestálost ve slově a smlouvě
48. Mrzutost v chování	80. Marnotratnost
49. Vlažnost	81. Zapomnětlivost
50. Nevytrvalost	82. Stud být dobrým
51. Malodušnost - omezení duchovní síly	83. Nedostatek úsudku
52. Ochablost	84. Světské zásady
53. Náladovost	85. Lehkomyslnost
54. Mrzoutství	86. Zatvrzelost ve zlém
55. Dráždivost	87. Jednostrannost
56. Neukázněnost v projevech	88. Nedbání skutečnosti čili život podle zdání
57. Změkčilost	89. Nespolehlivost
58. Bujnost	90. Podléhání příležitostem čili náhodnost
59. Úzkostlivost	
60. Snivost	

Liturgický kalendář

Květen 2000

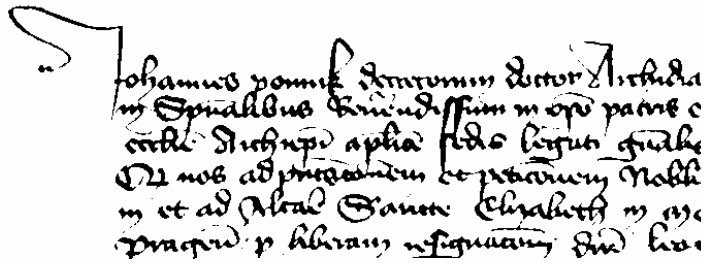
1. Sv. Josefa, dělníka
2. Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. Památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
- 7. 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
8. Panny Marie, Prostřednice všech milostí
12. Svátek Výročí posvěcení katedrály
- 14. JUBILEJNÍ DEN MODLITEB ZA KNĚŽSKÁ POVOLÁNÍ 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
- 16. POUTNÍ SLAVNOST SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KNĚZE A MUČEDNÍKA, HLAVNÍHO PATRONA ČECH**
20. Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze

21. 5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

- 25. Sv. Řehoře VII., papeže
- 26. Památka sv. Filipa Neriho, kněze

28. 6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

- 30. Památka sv. Zdislavy
- 31. Svátek Navštívení Panny Marie

Dokument psaný Janem z Nepomuku

Oznámení

- **Májové pobožnosti ke cti Panny Marie** budeme po celý měsíc květen slavit vždy přede mší sv., abychom prožívali mariánskou spiritualitu : „S Marií k Ježíši“.
- **Katecheze dospělých a společenství mladých farníků** bude v sobotu 6. a 20. května ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého
- **Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého** je letos v **úterý 16. května v 17,30**. Po bohoslužbách bude následovat tradiční setkání farníků s občerstvením
- 21. května bude **Svatojánská sbírka** na arcidiecézi

Životopis sv. Jana Nepomuckého

V měsíci květnu slavíme svátek patrona našeho kostela a naší farnosti sv. Jana Nepomuckého. U Boha je svatý každý, kdo zemřel v jeho milosti. Ale jen málo jich stavíme na oltář k veřejnému uctívání. Kanonizaci ponecháváme na úsudek církevní autority, ale její rozhodnutí souvisí se souhlasem Božího lidu. My Češi máme svatých poměrně málo a o to větší úctu bychom jim měli prokazovat. A měli bychom poznat i jejich životy. Život našeho sv. Jana zpracoval výborně knižní formou prof. P.J.Polc. Následující, možná poněkud suché, řádky o historických dokladech života sv. Jana odtud čerpají.

Sv. Jan žil ve složité době, kdy upadala církevní disciplína, došlo k církevnímu schismatu, byli dva papežové, a po moudrém Karlu IV. nastoupil nestálý a nezodpovědný Václav IV. Ta doba je nám vzdálená, lidé tehdy jinak mysleli a měli jiný způsob života. Přesto se zásluhou prof. Polce může osobnost sv. Jana vynořit z hloubi věků v ostřejším světle.

První psaný doklad je z r.1369, za arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi. Je to opis buly papeže Urbana V. pořízený v úřadě generálního vikáře, který pořídil a podepsal veřejný notář Jan, syn zemřelého Velflina z Pomuku, klerik pražské diecéze, z císařské moci veřejný notář. Narodil se tedy někdy mezi roky 1340 a 1350. Název jeho rodiště se už občas od poloviny 13.století uvádí jako Nepomuk. Tento název pak později převládl. Funkce notáře předpokládala jisté vzdělání, musel umět číst a psát, znát latinu a ustálená pravidla pro sepisování listin. Odborné právníké vzdělání však nebylo nutné. K arcibiskupovi měl zřejmě blízko, neboť ten ho nazývá svým spolustolovníkem. Listin sepsaných Janem z Pomuku je z další doby více.

V roce 1380 je Jan z Pomuka oltářníkem kaple sv. Erharda, Otýlie a Albána v pražské katedrále. To je už za arcibiskupa Jana z Jenštejna. Tato velká postava je bohužel málo známa. Právě na jeho popud byl celocírkevně zaveden svátek Navštívení Panny Marie, který se nyní slaví 31.května. Ustanovení oltářníkem zavazovalo k přijetí kněžského svěcení. Je jisté, že do té doby Jan knězem nebyl. Vyšší svěcení mohl přijmout jen ten, kdo měl hmotné zajištění - beneficium. Jan se podepisoval jako pouhý klerik a asi neměl ani nižší svěcení.

K získání svěcení bylo potřeba alespoň jednoho roku. Kde Jan získal potřebné vzdělání není známo.

V r. 1380 řáčil v Čechách i v Praze mor. Uprázdnilo se mnoho míst farářů a Jan získal faru u sv. Havla v Praze. Nezachovalo se žádné z jeho kázání a není ani zmiňován mezi známými kazateli té doby. Z r. 1381 pochází zápis z pražské právnické fakulty, že Jan z Pomuku byl prohlášen bakalářem.

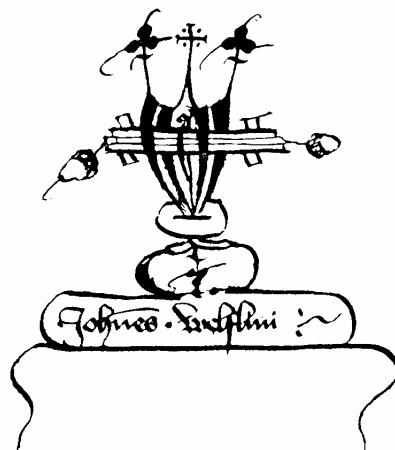
Krátce na to, asi 1382, odchází na právnická studia na univerzitu do italské Padovy, kde se jeho jméno objevuje v r. 1386. O důvodu jeho odchodu do Padovy se můžeme jen dohadovat. V tomto roce byl rektorem zaalpských studentů. Tato hodnost sice přinášela řadu poct, ale její velké náklady musel hradit sám rektor. Často se stávalo, že do rektorské funkce museli být studenti nuceni. Sv. Jan hradil tyto náklady asi z výnosu fary u sv. Havla a je pravděpodobné, že se ještě zadlužil. Veřejnou zkoušku k dosažení doktorátu církevního práva složil 17. října 1387. A krátce na to se vrátil do Prahy.

Pak o něm nejsou dva roky žádné zprávy. V r. 1389 používá titul vyšehradského kanovníka. R. 1390 se stal arcijáhnem žateckým. Pražská diecéze zaujímala tehdy skoro celé Čechy a byla rozdělena na asi deset obvodů - arcijáhenství. Arcijáhen dohlížel mezi jiným na disciplínu kléru.

V roce 1389 se Jan poprvé uvádí jako generální vikář arcibiskupa. Zastávání obou funkcí sice nebylo běžné, ale nebylo výjimkou. Generální vikář byl zástupce biskupa, jehož pravomoci byly vymezeny arcibiskupskými dekrety. Důvod k této volbě byly jistě právnické schopnosti sv. Jana, ale i důvěra arcibiskupa. Je nutno říci, že tehdy to byl úřad velmi riskantní, neboť Jan z Jenštejna byl v ostrém sporu s králem, který se snažil omezovat jeho pravomoci.

Královým úmyslem bylo zřídit v Kladrubech v západních Čechách nové biskupství, aby pražského arcibiskupa omezil. Po smrti opata Racka na počátku roku 1393 zvolili benediktini jeho nástupcem mnicha Olena. Potvrzení volby patřilo pražskému arcibiskupovi. To bylo při úzkostlivém dodržení příslušného postupu provedeno. Jan z Pomuka volbu stanovenou listinou potvrdil ve své kanceláři 10. března 1393. Tím byly královské plány překaženy. Král i arcibiskup byli v době vydání listiny mimo Prahu. Když se vrátili do Prahy, došlo k jednáním.

Ve čtvrtek 20. března 1393 byli Pražané překvapeni shonem u Malostranské mostecké věže, kde se měl sejít arcibiskup s králem k potvrzení předem dojednané dohody. Král však při tom vybuchl hněvem, všechny dohody zrušil a dal zajmout Jana z Pomuku, Mikuláše Puchníka, druhého generálního vikáře a další dvě osoby z doprovodu arcibiskupa. Král ještě mezi tím vyslychal děkana kapituly. Není jasné, co se chtěl dozvědět. Při výslechu děkana poranil. Pak tři ze zajatců byli dovedeni do staroměstské rychty, kde byla mučidla. Nakonec zůstali na mučidlech jen Jan a Mikuláš Puchník. Mikuláše kat šetřil. Jan na tom byl hůře, jeho mučil i král. Protože listina o stvrzení volby nového kladrubského opata i jiné další listiny, které nebyly ve shodě s královou vůlí, byly veřejné a známé, vzniká otázka, co se chtěl král na mučení od Jana a Mikuláše dozvědět a co se vzhledem k mlčení Jana nedověděl.

Notářská značka Jana

Ostatní zajatci byli po přísaze, že vše udrží v tajnosti, propuštěni. Jan už toho nebyl schopen. Král na něčí radu, snad aby na něj nepadla odpovědnost, dal Jana svrhnout kolem deváté hodiny večer s mostu do Vltavy. Nedávno provedený antropologický průzkum ostatků ukázal, že Jan byl asi 169 cm vysoký slabší konstituce. Na kostře byly nalezeny stopy krutého mučení a do řeky byl vhozen pravděpodobně už mrtvý. Několik měsíců potom Jan z Jenštejna ve své stížnosti papeži na chování krále nazývá Jana martyr sanctus - svatý mučedník. Jan z Pomuka byl arcibiskupský úředník, vzdělaný, pečlivý, spolehlivý a mající důvěru arcibiskupa. Můžeme říci, že to byl služebník věrný. K tomu, jaké následky mělo jeho umučení, jak k němu vznikla v Čechách úcta, ale i neúcta, se vrátíme v budoucnu.

Podle J.Polce.

M.P.

Zamyšlení nad Loretánskou litaní

V Loretánské litanii, kterou se v květnu pravidelně modlíme, je několik básnických oslovení Panny Marie a nad těmi se můžeme maličko zamyslet.

Panna Maria je „*zrcadlo spravedlnosti*“, protože je panna úplně čistá, šlechetná a ctnostná. To je obsaženo již ze slov archanděla Gabriela, který ji z božího vnuknutí nazval milostí plnou. „*Příčina naší radosti*“ se nazývá proto, protože porodila na svět toho, v němž byly požehnány všechny národy. A jako matka Boží se právem nazývá „*trůnem moudrosti*“, protože Bůh, kterého nosila ve svém životě je věčná moudrost.

Archa úmluvy Starého zákona v sobě ochraňovala Boží zákon, a proto byla považována za svatou. Požehnaná Panna Maria v sobě ochraňovala Toho, který ustanovil Nový zákon, a je proto i ona „*archou úmluvy*“, a to daleko světější, než byla archa starozákonní. Podobně se stala i „*hvězdou jitřní*“, protože tak jako jitřní hvězda je předzvěstí nového dne, je Maria předzvěstí příchodu toho slunce, které nám svítí do života věčného.

Voláme k ní „*bráno nebeská*“, protože ti, kdo ji prosí za přímlovu, nebývají od Boha zavrženi a opuštěni. Svatý Bernard říká: „Máš bezpečný přístup k Pánu Bohu, ó hříšný člověče, když Syn stojí před svým milým Otcem a matka před Synem.“

„*Růží tajemnou, věží Davidovou, věží z kosti slonové a domem zlatým*“ se nazývá buď pro Krista, svého Syna, který daleko převyšuje vše, co tento svět má krásného, drahého a skvostného, nebo i pro své neobyčejné ctnosti a pro tu milost, kterou našla u Boha, a z níž se teď jako matka jednorozeného Syna Božího bez přestání raduje v nebeském království.

Nazýváme ji „*uzdravením nemocných, útočištěm hříšníků a pomocnicí křesťanů*“, protože dobře víme, že se za nás před trůnem svého Syna neustále přimlouvá a získává nám svou přímlovou mnoho dobrého jak pro duši tak pro tělo. „*Královnou nebeskou*“ je pak proto, že je matkou krále všech králů, jemuž je dána veškerá moc na nebi i na zemi.

Každé slovo v této litanii vyplývá z tajemství Božího vtělení a našeho vykoupení. Všechna chvála, kterou Panně Marii vzdáváme, má svůj základ v Božství Ježíše Krista, který od ní dostal své lidství, a tak ji učinil svou matkou.

Podle J.V.Jirsíka.

M.P.

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

“Hřích marnivosti a slavomamu se rodí z nevědomosti a zaslepené sebelásky.”

Všeobecným zlem ve světě je ctižádostivost, která na nás na všechny přešla z našich prarodičů, kteří chtěli být jako Bůh.

A jak v nás dovedou, můj Bože, tuto ctižádostivost vystupňovat pochvalné řeči našich pochlebníků !

Domýšlivost věří všemu hned velmi ráda. Nechá si namluvit nejen to, co je, nýbrž i to, co není, jen když se jí tím zalichotilo.

Jak ubozí jsou ti, kteří jsou posedlí slavomamem. Přejí si, aby byli pokládáni a považováni za něco, co nejsou. Nechají se rádi klamat a přitom div, že radostí nejásají. Jak veliká je to zaslepenost, kterou způsobuje pouhé zdání slávy.

Zadívej se do sebe hlouběji: kdo jsi ? Chceš-li to lépe poznat, mysl na Boha: kdo je on ? Tvá stížádostivost se zmenší o tolik, o kolik vzrosteš v poznání Boha.

Pane, kéž poznáme nejen sebe, ale i Tebe !

“Můj Bože, kéž by tě lidé jen znali !”

Každý člověk touží docela přirozeně po poznání. U mnohých je tato touha - poznat věci – tak silná, že se z toho důvodu zřekli všeho majetku a všech hodnot. Ale jak marné a povrchní je celé vědění smrtelného člověka ! “Proč lpíte na tom, co je marné a ženete se za nepravdou ?” (Žl 4,3)

“Moudrost totiž jak ji chce tento svět, je v Božích očích pošetilost” (1 Kor 3,19).

Marně se snažíme a maříme čas. Kolika věcem se naučíme, tolik ještě více jich neznáme. Dokud se nepokusíme důkladně a opravdově vzdělat v poznání Boha a v lásce, která z něho prýští, nerozjasní se v naší duši, nýbrž zůstaneme ve tmě.

K poznání Boha nepotřebujeme obzvláštního důvtipu ani důkladného učitele, ani velké knihovny. Poznání Boha se získává v pokorném tichu a v samotě srdce bez hluku slov. Bůh “ukryl tyto věci před moudrými a chytrými a odhalil je maličkým” (Lk 10,21).

V nebi oblažuje právě poznání Boha. Jak snadno se tedy můžeme stát blaženými ! Nauč se jen způsobu, jak k tomu dospěješ:

“Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha” (Mt 5,8).

Z.B.

<u>Vydává:</u>	Ř.k.farnost u kostela sv. Jana Nepomuckého
<u>Redakční rada:</u>	P.ThDr. Lohelius Klindera, Z.Brůček, S.Dobeš, V.Plíšek, M.Práger
<u>Uzávěrka:</u>	15. každého měsíce
<u>Náklad:</u>	170. Výtisků
<u>Internet:</u>	http://kosirska.farnost.go.cz

Neprodejné